

Socialministeren (Natalie Lind): Jeg kan blot til fru Hanne Reintoft svare, at det er rigtigt, at der foregår en dommerundersøgelse, at sagen ikke er færdigbehandlet endnu, men at vi venter resultatet i nær fremtid; før jeg har set det, kan jeg jo ikke på nogen måde indgå i en diskussion om sagens realitet.

Med hensyn til det stillede spørgsmål om offentliggørelse kan jeg sige, at det på forhånd er min agt i overensstemmelse med administrativ praksis at offentliggøre resultatet af undersøgelsen.

Hanne Reintoft: Da jeg som sagt mener, det er en meget vigtig sag, vil jeg gerne takke ministeren dels for, at undersøgelsen nu efter over halvandet års forløb er ved at være tilendebragt, dels for, at offentligheden bliver grundigt orienteret, så åndssvageforsorgen ikke uberettiget kommer i mis-kredit. Sagen er af en sådan karakter, at det kan stille åndssvageforsorgens bestyrelse i et meget uheldigt lys, hvis ikke undersøgelsen dels får en ende, dels ganske klarlægger de uheldige forhold.

Socialministeren (Nathalie Lind): Fru Hanne Reintoft har sådan set ingen anledning til at takke mig for, at undersøgelsen snart er afsluttet; det er en dommerundersøgelse, og der er forskellige oplysninger, man har skullet indhente både fra revisionsdepartementet, boligministeriet og statens ligningsdirektorat. Sagen er gået sin ganske normale gang; vi venter som sagt, den er ved at være færdig.

Hvad angår spørgsmålet om offentliggørelse, er det som sagt almindelig administrativ praksis, at når resultatet foreligger, offentliggøres det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om det stedlige virksomhedsområde for foreninger til brandforsikring af bygninger.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 1789, fremsættelsen i tidenden sp. 2359).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Stæhr Johansen: Det lovforslag, som her foreligger fra justitsministerens side, er en konsekvens af den kommunestruktur, som nu skal indføres fra den 1. april 1970, hvor man ikke længere sondrer imellem købstadkommuner og landkommuner. Forholdet har hidtil været, at de enkelte bygningsbrandforsikringsforeninger har haft deres bestemte afgrænsede virksomhedsområder, og det er altså denne regel, man nu ønsker ophævet.

Jeg hører til dem, der mener, at man for længst skulle have gennemført denne ændring, idet den rent historiske opdeling er den, at København og købstæderne kun har ét forsikringsselskab, medens man i landdistrikterne, og hvad der ligger uden for de gamle købstadgrænser, uden for voldene, har haft en vis konkurrence, der kun har været sund for brandforsikringsselskaberne og ikke mindst har været til fordel for klienterne.

Men heldigvis er det nu i modsætning til tidligere sådan, at samtlige brandforsikringsforeninger har rettet henvendelse til justitsministeren om at få disse geografiske grænser ophævet, og at det simpelt hen er nødvendigt med de ændringer, der finder sted i den kommunale struktur. Jeg kan derfor på mit partis vegne kun anbefale lovforslaget.

Søren Jensen: Det foreliggende lovforslag vedrørende bygningsbrandforsikringsforeningerne følger jo kun den almindelige udvikling op, og så er det tilmed et godt lille forslag derved, at det ikke koster statskassen noget.

Jeg kan på venstres vegne love lovforslaget en velvillig behandling med samme motivering som den, ministeren har givet i sin skriftlige fremsættelse, og den, vi just har hørt af hr. Stæhr Johansen.

Hans Hækkerup: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Martin Pedersen: Da samfundsudviklingen har gjort det foreliggende lovforslag rimeligt og praktisk, skal jeg på det radikale venstres side anbefale forslaget.